

Indstilling af Sune Engel Rasmussen: Nyt blod – portræt af Afghanistans Generation 9/11 (Gyldendal).

Nyt blod – portræt af Afghanistans Generation 9/11 er et særdeles overbevisende eksempel på, hvad en ambitiøs journalistisk bog kan: Bogen rummer både den litterært velfortalte reportage, den omhyggelige journalistiske afdækning og de nuancerede portrætter. Der, hvor dagbladsjournalistikken kommer til kort, tager Sune Engel Rasmussens imponerende bog over. Han giver os et unikt indblik i en virkelighed, som vi alt for sjældent får adgang til i en tid, hvor udlandsjournalistikken er presset. *Nyt blod* er en bog, der uden problemer kan måle sig med de ypperste udenlandske af slagsen.

Sune Engel Rasmussen har tilbragt længere tid i Afghanistan siden 2001 end nogen anden dansk journalist, og han er i dag den amerikanske avis Wall Street Journals mellemøstkorrespondent, bosat i Beirut. *Nyt blod* er baseret på tre års reportager fra Afghanistan, hvor Sune Engel Rasmussen boede permanent fra 2014 til 2017 som korrespondent for The Guardian og Weekendavisen.

I bogen følger vi tre afghanere fra en generation, der er vokset op i skyggen af terrorangrebene i USA den 11. september 2001. Deres liv er blevet formet af den krig, der skulle vælte Taleban-regimet. Historierne i bogen er så dramatiske og eminent fortalte, at de kunne optræde i en roman, men ingen begivenheder eller personer i denne bog er fiktive.

Saif er 26 år og rejser efter et kort mislykket ophold i den afghanske hær til Syrien for i stedet at kæmpe for Irans Revolutionsgarde mod Islamisk Stat.

Omari slutter sig som teenager til Talebans hellige krig og rejser til Pakistan for at træne til at blive selvmordsbomber.

Zahra er en 34-årig kvinde – og mor til Parisa og Jawad – der efter at være blevet gift væk som barn kæmper sig ud af et voldeligt ægteskab og skaber sig en ny tilværelse.

Foruden de tre hovedpersoner møder vi et farverigt persongalleri: En rigmandssøn, der lever ensomt i ørkenen; en ung homoseksuel, som drømmer om at åbne Kabuls første bøsseklub; Helmands modigste kvindelige politiker; en dansk soldat på en fatal arbejdsdag, samt en 55 kilo tung, ubesejret kamphund, hvis ejer sprøjter modstanderne med gift. Vi følger også forfatterens egen udvikling gennem tre år i landet, mens sikkerhedssituationen gradvis forværres, og han rejser til nogle af Afghanistans farligste og fjerneste egne.

Alle disse mennesker – og kamphunden Palang – er vigtige for forståelsen af de spændinger, der findes i et land som Afghanistan, der historisk har været genstand for en lang række stedfortræderkrige. Afghanistan er i dag et land, hvor nogle er blevet marginaliseret fra samfundet i en sådan grad, at de er villige til at slå deres landsmænd og -kvinder ihjel. Nogle er blevet stinkende rige, mens andre er blevet hellige krigere som deres fædre. Og så er der ikke mindst alle dem midt imellem, som hver dag forsøger at navigere i det afghanske samfund og finde en måde at passe ind.

I Vesten beskrives Afghanistan ofte som en samling simple modsætninger, som om afghanernes valg står mellem en buket af vestlige værdier eller Taleban. Demokrati eller Taleban. Kvinderettigheder eller Taleban. Frihed eller Taleban. Sune Engel Rasmussen tegner et sjældent nuanceret billede af et sammensat land, der ikke bare kan beskrives i dramatiske avisoverskrifter. Hvis det overhovedet bliver omtalt. Afghanistan er i dag et land, danske medier synes at have glemt – til trods for den markante rolle, Danmark har spillet. Denne bog er med til at trække nogle af de skæbner, Danmark har været med til at påvirke, frem i lyset.

Hvis man i disse år forsøger sig med et så forsimplet spørgsmål som "var Afghanistan-krigen virkelig det værd?", er det ikke hos forfatteren, man får et entydigt svar. Hvis svaret overhovedet findes, er det hos den generation, hvis opgave det bliver at bygge et Afghanistan, hvor alle hører til.

Det er den generation, der kommer til orde i denne journalistiske bog af meget høj international standard.

Bogen fik særdeles flotte anmeldelser:

"Sune Engel er ikke bare en modig mand, han er også en tænsksom, reflekteret og velskrivende journalist, der med sikker hånd fører læseren gennem Afghanistans meget fremmedartede egne og uhyre komplicerede historie. En mission, der lykkes til overflod. 'Nyt blod' er en reportagebog af international klasse, som fortjener at blive oversat, så den kan komme ud til et større publikum."

Marcus Rubin, Politiken

"Et sprogligt og journalistisk mesterværk (...) et dybere og langt mere sammenhængende billede af tragedien i Afghanistan, end 18 års reportager i danske medier har kunnet give. (...) *Nyt blod* er en medrivende, overbevisende og sammenhængende fortælling om det "nye" (men gamle) Afghanistan, som den nyhedsdrevne avisjournalistik ikke kan. Den er journalistik af international høj standard, værdig til en Cavling-nominering."

Lasse Jensen, Information

"Hans bog har høj klasse og måtte gerne udbredes til de beslutningstagere, der har bidraget til den afghanske misere. Efter *Nyt blod* kan ingen sige, at de ikke vidste besked om, hvad der skete på vores vagt."

Adam Holm, Weekendavisen

"Det er imponerende gjort og klogt komponeret med velanbragte krydsclip og cliffhangers, klogt indlejret fakta og en behændig blanding af statistikker og skæbner – og til trods for det på alle måder tunge stof læser "Nyt blod. Portræt af Afghanistans Generation 9/11" sig som en roman."

Lotte Kirkeby Hansen, Kristeligt Dagblad

Om forfatteren:

Sune Engel Rasmussen boede i tre år i Iran, inden han i 2014 flyttede til Afghanistan, hvor han de næste tre år boede i Kabul som en af de eneste udenlandske journalister med fast base der. I Afghanistan var han korrespondent for den britiske avis The Guardian og skrev jævnligt for internationale magasiner som The Economist, GQ, Harper's, The Atlantic, National Geographic og Foreign Policy. Har var også i en årrække fast skribent for Weekendavisen. Han er nu Mellemøstkorrespondent for den amerikanske avis The Wall Street Journal. Han er uddannet journalist fra Columbia University i New York.

Indstillet af: Peter Christensen, redaktionschef, Gyldendal Nonfiktion